

Hochpyr. A, II, 15); en el Baix Gaià anomenen *blat de kuantravén* el de qualitat mediocre, d'on la cobla protestataria: «càhem de vores / vi de maioles / i bl. de contravent! / això és la llei de Déu?» (Montferri, 1964). Malventós. *Paravent* [DOTr.], preferit i certament preferable, a *biombo*. *Sotavent i sobrevent* (única expressió catalana, StPolM 1927, evitem l'acastellanat *barlovent(o)*): se n'ha parlat ja a *SOBRE i SOTA*; suplemento: «com l'embat se metria, que ells, que fossen a *sobrevent*», Muntaner, § 13 (Casac. IV, 43.27, 10 44.6). *Sobrevent* figura també en Eiximenis, i en JoMartorell, que oposa «a *sobrevent* --- a *sotavent* ---» (§ 281, Ag. III, 271.8, 271.10); *sobrevent* Coromines (*De plae* --- v, p. 190).

CULTISMES: Del ll. *ventilare* 'ventar, esventar, moure a força de vent, sotmetre al vent' [DTG. 1647, *ventilar una qüestió*]; *ventilació* [Belv.]; és probable que en el prompte afermar-se d'aquest llatinisme en català i altres llengües romàniques vagi fer un paper decisiu una lapidària màxima llatina del Petrarca: «litterato stulto nil importunius: habet enim instrumenta quibus amentiam suam *ventilet ac defendat*»; se servien ja d'aquesta cita (per atacar Fra Antoni Canals) els jurats de València en l'a. 1399 (cita deturpada en l'ed. d'aquesta carta pel P. Ivars, *El Escr. Eiximenis*, Arch. Ib. Am., 1920, 95), rectificada, si bé amb mala puntuació i segurament poc compresa per F. Rico (*Actes VI Coll. Int. Ll. i Lit. Cat.* 1983, 282), i Rubio Vela (en bona ed. d'aquella missiva, en *l'Ep. Val. Med.*, 117)). *Ventilador*. *Ventilant*. Per via popular va donar el cast. *beldar* 'ventar (cereals)', amb var. dial. *be(l)lar*, l'àrea del qual s'estén a algunes zones del Migjorn valencià: «*bellar*: bieldar (Palma [de Gandia])», «+*bell*: bieldo (Palma)»; «*fer bell* en la Marina: limpiar los panes en la era», Sanelo (II, 6v, 8).

¹ Devia ser mot tècnic meteorològic, que assenyalo per tant, venint d'una autoritat com ell, tot i que la lectura de les dues -a- no és del tot clara. Suposo sigui grec *xatapatixōs* 'emfàtic, afirmatiu' (Plutarc, i Apol·loni d'Alexandria): sembla que li doni el valor de '(vent) impetuós' o 'de direcció molt definida'; jo seria un derivat de *φάσις* 'fase' amb *xata-* > 'cada'? — ² És la forma que ens ajuda a restablir el ritme i el sentit a base de les dues que em consten escrites: «*sab el vent y no sab de quin torrent* ⁴³ [sic]: oyó campanas y no supo dónde las tocaban», Belv., 1805; «*sab es vent y no sab es torrent*» (= «oyó el gallo cantar y no sabe en qué muladar»), DFgra. (612a); després d'explicar per carta al seu germà des de Madrid, 14-II-1902, un rumor financer, sense acabar de saber-ne els detalls ni la garantia que podia tenir, escrivia Coromines: «yo sé 'l vent però no sé la corrent». Devia ser metàfora marinera. — ³ Suplementant el DCEC/DECH v, 807 b2, des de mj S. XIII, *abentar* 'lanzar un venablos' ms. arag. del *Li. de Alexandre* (gloss. de JKeller); 'esquivar, fer fugir': «los manjares que gustaban --- servíamósles com accedo y mal sazonado: buscábamos invención para --- *aventarlos de casa*», G. de Alfarache (Cl. Cast. III, 13.19). Molt arrelat dial. i ⁶⁰

amer.: ast. *aventau* «alocado» (Vigón), santand. *al-ventar* mat. Castro-Urdiales «echar, lanzar, sacar» (GaLomas); «Humeó luego la hoguera --- Metía yo al fuego la leña que me *aventaba* don Rafo, mientras Alicia ---», Eust. Rivera, *La Vorágine*, p. 22; gauchesco *aventar* 'lanzar' Estani. del Campo (Tiscornia, MFierro, vocab. 401); *aventarse* 'apartar-se vivament' (Montagne, *Cuentos Cuyanos*, 22); *aventadero* ja en Berceo (Mil., 321a).

LLISTA CORRELATIVA DE DERIVATS I COMPOSTOS: *mestral, tramuntana, guergal, llevant, xaloc, migjorn, llebeig, ponent, garbí, veni de port, vent d'avall, vent de vall, vent d'Aragó, vent mari, vent de Guarda, catafàtic, ventet, vent de grapat, vent xerrador, vent de les dones, bon vent pel cul, bon vent i barca nova, donar-se vent, vent punter, per altre vent 'per altra banda', pendre per son vent, ventada, ventarrada, ventarrera, ventar, ventar la pòlvora, ventar (una arma), ventar les campanes, vençar, ventar ventai, +venta, ventadissa, ventador, ventadora, ventim, +reventim, ventimada, ventall, ventai que, ventallista, ventallet, ventalla, ventallada, ventallar, aeventallar, aeventallat, aeventalló, aeventall, ventaller, ventalleta, ventalló, ventallum, ventallola, ventajoll, ventajola, Ventajola, ventatjol, ventament, ventana, ventanal, ventària, ventarulla, ventegada, ventegar, venteguera, ventegassa, ventàguel (?), ventaguer, ventejar, venteig, venter, venterola, venticell, ventijol, ventijolet, ventir, ventis, fulles ventisses, flor ventissa, ventisca, ventiscar, ventisquer, ventiscler, Passet del Ventisquer, Bassa del Ventisquer, ventol, ventoli, +ventola, ventolà, Ventolla, ventolada, ventolari, ventolejar, ventoler, ventolera, ventolina, ventolós, *ventorrer, ventis, ventosa, ventosa, ventositat, ventosar, ventosació, ventosejar, ventúria, ventussol, ventussa, ventussejar, ventar, enventar, enventir, ventir, esventar, esventar-se, esventat, esventament, esventada, esvent, esventador, esventadora, esventejar, esvintiar, esventegar-se, esventegassar-se, esventegassada, esventir-se, esventida, esventolejar, vendaval, ventafocs, ventamosques, contravent, blat de contravent, malventós, paravent, sotavent, sobrevent, ventilat, ventilació, ventilador, ventilant, bellar, +bell, fer bell.*

Venta, V. *vendre* Ventada, ventadissa, ventador, -a, ventafocs, ventàguel (?), ventaguer, -era, ventajola, ventaler, ventall, ventalla, -allada, -aller, -allet, -alló, -allola, ventament, ventamosques, ventana, ventanal, ventar, ventària, -arrada, ventarulla, ventatjol, ventergada, -egar, -egás, -egassa, -teguer, -era, venterig, venterjar, venter, -era, -erola, venterulla, venticell, ventijol, ventilació, ventilador, ventar, ventim, -timada, ventir, ventis, ventisca, -iscar, ventisquer, ventol, ventolà, -tolada, ventolejar, -oler, -olera, -tol, V. *vent* Ventolina, V. *vent i ventura* (VENIR) Ventós, ventosa, ventosar, -tosejar, ventositat, V. *vent..* Vent-pluig, V. ploure

Ventoldra, Ventolra, dubto molt que existeixi, almenys correctament, l'accentuació d'aquest cognom